

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516209330
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1516209330.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobkyne: M. M. W., nar. XX.X.XXXX, bytom N., Č..A. XX, proti žalovanému: BLAHO-BYT spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Šustekova 51, IČO: 35 729 899, zastúpeného: LEGAL CARTEL s.r.o., AK Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 36 677 175, o uloženie povinnosti žalovanému vykonávať správu bytového domu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8.11.2017, č.k. 10C/97/2016-424, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa ako vlastníčka nebytového priestoru v bytovom dome na G. X. Č.. XX/B S. N. domáhala vydania rozkazu na plnenie, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť vykonávať správu uvedeného bytového domu podľa Zmluvy o výkone správy zo dňa 1.9.2015. O trovách konania rozhodol s použitím ust. § 251 ods.1,2 , § 262 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z.z.. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti výroku rozsudku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa konštatujúc, že v danom konaní vznikli trovy konania protizákonným konaním súdu, ktorý nevzal na vedomie, že nie sú splnené zákonné podmienky konania, že sa jedná o spotrebiteľský spor, pre ktorý C.s.p. (a aj O.s.p.) stanovil osobitné pravidlá pre vedenie konania a k nečinnosti súdu došlo v spore o hmotné právo zákonom obmedzené na jeden rok. Postup konajúceho súdu v danej veci podľa jej názoru preukazuje, že v okolnostiach prípadu vykonával úkony, ktorými bez právneho dôvodu a skutkovo zbytočne zvyšoval náklady konania . Odvolateľka v odvolaní uviedla podrobnú chronológiu úkonov strán sporu a súdu a konštatovala, že zákonná sudkyňa je absolútne nekvalifikovaná a odborne nespôsobilá na rozhodovanie tak jednoduchého spotrebiteľského sporu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil. S poukazom na ust. § 255 ods.1,2, § 256 ods.1,2, § 257 C.s.p. konštatoval, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v konaní úspešný (súd prvej inštancie žalobu zamietol), vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške. V danom prípade neboli a nie sú splnené podmienky na to, by súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania dospel k inému záveru, než aký by vyplynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

4. Žalobkyňa v následnom písomnom podaní po zopakovanej chronológii postupu strán a súdu prvej inštancie zdôraznila, že v okamihu rozhodnutia súdu prvej inštancie už zákonná ochranná lehota jedného roka, počas ktorej správca musí vykonávať správu, určená zákonom č. 182/1993 Zb. uplynula a konajúci súd svojím postupom stratil aj hypotetickú vyhlídku uplatniť svoju právomoc chrániť jej práva.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Predmetom odvolacieho prieskumu je len výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8.11.2017, č.k. 10C/97/2016-424, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania (§ 379 C.s.p.).

6. Podľa § 251 ods. 1 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil citovanou právnou úpravou, keď v napadnutom výroku rozhodnutia rozhodoval iba o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods.1 C.s.p.). Súd prvej inštancie je totiž povinný v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodovať iba o nároku na náhradu trov konania. V praxi uvedené znamená, že súd jedným výrokom v rozhodnutí, ktorým konanie končí, buď prizná (v plnom rozsahu alebo čiastočne percentom, príp. zlomkom) alebo neprizná (úspešnej) strane sporu nárok na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 C.s.p.). Takéto rozhodnutie môže byť potom predmetom odvolacieho prieskumu podľa § 357 písm. m/ C.s.p.. Až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania (za predpokladu, že takýto nárok na náhradu trov konania bol sporovej strane priznaný), v ďalšom rozhodne súd prvej inštancie, a to samostatným uznesením, o výške tejto náhrady trov konania (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Takéto rozhodnutie vydáva súdny úradník ako samostatné uznesenie, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, ale iba sťažnosť, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie (§ 239 ods. 1 C.s.p.).

11. V danej veci súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadnil, že žalovaný bol v spore plne úspešný, keď žaloba podaná voči nemu žalobkyňou, bola výrokom rozsudku (nenapadnutého odvolaním) zamietnutá a v tejto časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že v posudzovanom prípade, v ktorom žalobkyňa v priebehu konania pred súdom prvej inštancie netvrdila existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, na základe ktorých by bola možná v otázke náhrady trov konania aplikácia § 257 C.s.p., nie je možné takéto dôvody vyvodiť z obsahu spisu ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Z obsahu spisu totiž ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu nevyplývajú majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu odôvodňujúce odchýlenie sa od zásady zodpovednosti za výsledok konania a potrebu aplikácie citovaného ustanovenia v danom prípade nie je možné vyvodiť ani pri prihliadnutí na postoj strán v danom konaní.

12. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namieta nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý „neuplatnil postup podľa § 62 C.s.p.“ je treba uviesť, že civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 C.s.p. a je ním vymedzený jednak okruh strán, skutkové okolnosti, ktorými sa vymedzuje nárok a návrh, ako má súd v danej veci rozhodnúť. Disponovať s podanou žalobou je oprávnený zákonom prípustným spôsobom iba žalobca. Uvedené znamená, že ak sa žalobkyňa v žalobe podanej na súd prvej inštancie dňa 29.6.2016 domáhala voči riadne označenému žalovanému, majúcemu v čase začatia konania (až do súčasnosti) procesnú spôsobilosť, bol súd prvej inštancie povinný o podanej žalobe rozhodnúť. Pokiaľ žalobu vo veci samej zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného s odkazom na ust. § 8a ods.1,8 zákona č. 182/1993

Zb. v platnom znení je treba zdôrazniť, že o nedostatok vecnej legitímácie na strane žalovaného vo všeobecnosti ide v prípade, ak žalobca v žalobe o niekom tvrdí, že tento je výlučným nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (a to i v čase vydania rozhodnutia), o ktorú v spore ide. Nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného vedie k zamietnutiu žaloby, pričom o existencii takéhoto nedostatku nie je oprávnený súd poskytovať stranám akékoľvek poučenie, pretože by to už nebolo poučenie o procesných právach a povinnostiach, ale poučením hmotnoprávnym, ktoré súd nie je povinný ani oprávnený poskytnúť (R 38/94).

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods.1 C.s.p. potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal v odvolacom konaní úspešnému žalovanému proti žalobkyni s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).